

nedfætte Staterne paa disse Districter, eller i det Mindste paa 3 af dem, hvilket der er taget Hensyn til ved den forelagte Lønningslov. Der er imidlertid i Finantsloven for 1870—71 taget det fornødne Hensyn til begge disse Momenter, saa at jeg tør antage, at der for Fremtiden vil vise sig en Regnskabssum, som svarer bedre til den budgetterede Sum, end Tilfældet har været i de foregaaende Aar. — Eigesaa lidt kan jeg sige Noget imod den Indstilling, som er gjort med Hensyn til Regnskabet for Indtægten af Boligerne i Nyboder. Jeg erkjender for mit Vedkommende, at det er en ucorrect Fremgangsmaade, som man har brugt, og den vil naturligviis heller ikke blive gjen- tagen; men det bør dog billigtviis erindres, at den kan have sin Undskyldning i, at man under denne Branche tidligere har været vant til en anden Bevillingsform end den nuværende, hvorunder Eligt maaffee kunde gaae. Overfor de nuværende Forhold anseer jeg det imidlertid for urigtigt at ville forsvare en Fremgangsmaade, som jeg i og for sig ikke finder correct eller rigtig. — Det Samme kan jeg tildeels sige med Hensyn til Contoen: „Afskillige og uforudseelige Udgifter under Domænevæsenet“, hvilken maa erkjendes at have været brugt til Udgifter, som ikke kunne siges at være fuldstændig uforudseelige. Ogsaa dette maa tildeels henføres til en tidligere Bevillingsform, hvor man nemlig ikke var istand til at kunne erhverve en Tillægsbevilling for Udgifter, som man dog fandt sig nødsaget til at gjøre. I saa Henseende er det imidlertid ikke blot opnaaet, at Opmærksomheden er bleven henledet paa Sagen ved, hvad der foreligger i Betænkningen, men der er ogsaa allerede gjort directe Skridt, idet Bevillingen paa Finantsloven for iaar er nedsat fra 6,000 Rd. til 2,000 Rd., hvorved det altsaa vil være givet, at jeg ialfald ikke billiger, at der kommer andre end virkelig uforudseete Udgifter ind paa denne Conto. — Hvad angaaer „Post- og Telegraphvæsenets Overskud“, da er det mig kjært, at man her ikke har gjentaget den Opfordring, som fandtes ifjor, men tværtimod erkjender, at der fra min Side er viist saa megen Smødefommen, som det overhovedet taget er muligt. Man vil ogsaa finde Spor

heraf i den nu foreliggende Finantslov, og ligeledes i Lønningsloven, idet det nemlig har viist sig, at det ikke har været muligt med de Kræfter, som have været tilstede, at indrette Bogholderiet saaledes, at man til enhver Tid er istand til at give de detaillerede Dplysninger, som Statsrevisionen forlanger for at kunne gennemskue disse Forhold, et Forlangende, som jeg ikke vil sige er uberettiget. Jeg haaber altsaa, at det skal lykkes mig i Fremtiden at levere Regnskaber for denne Administrationsgren, som ere fyldestgjørende, og at jeg, naar Bogholderiet affattes i fuldstændig Overeensstemmelse med Regnskabet, saaledes som det bør affattes, vil kunne meddele alle de Dplysninger, som man maatte finde sig opfordret til at forlange.

Ordføveren: Da Udvalget befinder sig i fuldkommen Overeensstemmelse med den høitærede Finantsminister og det ærede 6te kongevalgte Medlem (Andræ), som har havt Ordet, skal jeg blot gjøre en kort Bemærkning til det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Svenson). Det ærede Medlem henvendte en Bepreidelse til Udvalget, fordi man, tiltrods for den lange Betænkningstid, ikke havde havt Die for, at den foreliggende Statsrevisionsbetænkning ikke kunde kaldes en samlet Betænkning, men at den var et ueensartet Arbejde, der tilfjendegav sig som fremkommet fra 4 enkelte Statsrevisorer. Jeg maa dog henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at Udvalget ved Affattelsen af sin Betænkning har maattet vente paa Dplysninger, som ikke have foreligget dengang, da Statsrevisionens Betænkning blev udgivet, og at det navnlig først under 7de Marts har faaet de sidste Dplysninger, som man ønskede tilveiebragte fra Krigsministeriet, for at kunne afslutte en Sag, som senere vil komme under Forhandling. Det sees saaledes, at Betænkningstiden ikke har været brugt blot til at betænke sig i, men ogsaa til virkelig at udføre det Arbejde, som har foreligget. Det ærede Medlem vilde støtte denne sin Udtalelse angaaende Statsrevisionen ved at fremhæve, at man kunde see, at de Regnskaber, som vare udmærkede, — blandt hvilke det ærede Medlem nævnte Marinens — indtog en ganske over-